

NEWSLETTER

toukokuu 2007

Kesä se taas vain on alkumetreillään ja kun pian saa taas käydä kuuntelemassa suvivirttä lasten koulun päättäjäsissä, niin siitä se oikeasti alkaa. Ratsastustoiminta tulee pyörimään aivan normaalisti kesällä, ratsastajien lomailut ja reissut varmasti aiheuttavat muutoksia tunteihin. Tallilla toivotaankin tietoa kesän suunnitelmista mahdollisimman ajoissa, jos ne vaikuttavat ratsastukseen niin osaamme järjestellä tunnit.

Ratsastajaesittelyssä: Aija

Aija on nopeasti kehittynyt lahjakas ratsastaja-tyttö. Hänen eleetön tyyliinsä miellyttää hevosia ja hän saakin ratsunsa liki kaikki kulkemaan tyytyväisenä ja kauniisti tuella.

Kuvassa:Aija

Minkä ikäinen olet ja kauanko olet ratsastanut?

Täytän syksyllä 12 ja ratsastanut olen n. 3 vuotta. Aloitin shetlanninponeilla ja sitten ratsastin Porvoolaisella ratsastuskoululla.

Minkä tyyppisestä ratsastuksesta pidät eniten?

Kouluratsastuksesta taidan pitää eniten, kun muista ei ole niin kokemusta ja esteet tuntuvat ehkä vielä vähän hurjalta.

Millä hevosistamme ratsastat mieluiten?

Veera on kiva koska se on reipas eikä mikään itsestään toimiva tuntipolte.

Mistä haaveileit?

Joskus olisi kiva saada ikioma hevonen, jonka selkään voisi kammata äidinkin. Ja oma shettistalli myös kaukaisena haaveena.

Thielon ja Juulin kisakausi avattu

Juuli avasi ulkokenttäkauden kisat 14.5. Lahden Takkulassa. Luokka oli avoin helppo B:0 eli kaikille poneille, hevosille junioreille ja senioreille. Kisoissa oli hurjasti lähtijöitä ja Juulinkin luokassa n. 40 lähtijää. Kisoja käytiin samanaikaisesti kahdella radalla.

Lauantaina 26.5. oli sitten Järvenpään vuoro samalla ohjelmalla..

Kuvassa: Juuli ja Thielo Järvenpäässä juuri radalta tulleina

Kilpailut menivät ihan mukavasti, ja vielä Lahdessa olleet pienet huolimattomuusvirheet Juuli karsi Järvenpäässä pois. Pisteetkin mukavasti nousivat jo Järvenpäässä, ja keskiarvo oli n.57%. Raviosuuteen vähän harjoitusten rentoutta mukaan niin päästään 60% tuntumaan ja sitten voi jo alkaa haaveilla ruseteista.

Laitumelle: Jippii!

Sunnuntaina 20.5. pääsivät ensimmäisenä laitumelle Wiksu ja Roo. 4-vuotiaat ruunat pitävät parin viikon kesäloman ja sen jälkeen niiden ratsutus jatkuu.

Ensimmäiseksi vapaaksi päästyään ne söivät muutaman minuutin niin ahnaasti, että meitä jo alkoi hirvittämään niiden kohta kierivän maassa mahakivuissa ähkyn kourissa.

Mutta sitten iski niihin riemu suuresta tilasta ja ne päästelivät ympäri laidunta niin kovaa kuin kintuista pääsi. Hyvin näkyivät muistavan vuoden tauon jälkeen laitumen mutkat ja mäet. Ne uskalsivat päästellä täyttä kiittoa kapeaan metsäränniin, jonka polku vie metsäsaarekkeen läpi toiselle pellolle. Illalla kun kävimme jo vähän hämärissä katsomassa että kaikki on hyvin, niitä vähän tuntui hirvittävän jäädä sinne kahdestaa, koska ne hörisivät peräämme. Mutta ensimmäisen metsässä nukutun yön jälkeen ne näyttivät olevat jo levollisia ja tyytyväisiä.

Näiden jälkeen laitumelle on tarkoitus mennä Nikke, Nemea ja Daphne, ja ne viipyvät siellä niin pitkään kuin viihtyvät.

Metsälaitumen käyttö tarkoittaa myös sitä, että emme voi mennä maastoon muilla hevosilla vähään aikaan.

Centered Riding-istuntakurssi

Anne Helén kävi valmentamassa senioriratsastajiamme.

Kurssi alkoi lauantai iltapäivällä teoriaosuudella. Tallin vintille perustettuun "auditorion" ergonomisille tuoleille tuli kiinnostuneita kuuntelijoita viitisentoista ratsastajaa.

Teoriaosuudessa käytiin läpi istunnan perusteita, harjoiteltiin takapuoltemme pehmukkeiden joukossa lymyävien istuinluiden tunnistamista ja katseltiin pehmein silmin. Anne osasi kertoa ja vastatata aktiivisten kurssilaisten kysymyksiin selkeästi ja havainnollisesti.

Kuva: teoriaosuus heinävintin auditoriossa

Ratsastus osuus sisälsi kolme kolmen ratsastajan ryhmää, jotka harjoittelivat lauantaina ja sunnuntaina.

Kuva: istuinluta haettiin tuolin ja pallon päällä Istuntakurssi poikkesi normaalitunnista jo siinä, että tälläkertaa keskityttiin vain omaan kehoon ja istuntaan. Vauhti pidettiin pääasissa näin aluksi käynnissä ja vain hieman ravissa. Täten jokaisella jäi enemmän aikaa paneutua asioihin. Havaittiin että kun istuu suorassa, jännittämättä itseään niin monesta ratsastajasta tuntui hieman siltä, että he ovat lyyssä. Mutta se oli vain virheellisen lihasmuistin tuottama harha, kaikki istuivat ryhdikkäästi suorana. Testaamalla huomattiin, että pienikin lihaskäynnitys missä tahansa kohtaa kehoa vaikuttaa koko istuntaan. Ja jos istut vähänkään kallellaan johonkin suuntaan, joudut tukemaan itseäsi jännittämällä lihaksia.

Kuva: Anne neuvoo Helenaa ja Pauli avustaa

Erlaisilla yksinkertaisilla harjoitteilla haettiin rentoutta ja tasapainoa istuntaan.

Anne järjesti mukavia harjoituksia myös kurssia maasta käsin seuraavalle yleisölle.

Kurssilaiset olivat kaikki oikein tyytyväisiä kurssin antiin, ja kovasti toivottiin jo jatkokurssin järjestämistä

Kuva: Hannele eläytyy hevoseksi, harjoiteltiin kuinka pienikin liike tuntuu kuolaimessa

Ratsastusta Irlannissa

Heidi Koskenniemi ratsastelee tallillamme 2-3 kertaa viikossa. Tässä hänen kertomuksensa toukokuisesta hevosviikonlopusta Irlannissa.

Irlannin itä-rannikolta, 350 km Dublinista on hotelli nimeltä the Westport Woods Hotel and Spa, missä on oma ratsastustalli. Mikä mahtava yhdistelmä siis - kylpylä ja ratsastustalli samassa yhteydessä.

Perjantai valkeni sateisena ja erittäin tuulisena - puuskat yltyivät merellä myrskylukemiin, joten ei mikään hyvä alku päivälle. Yhdentoista aikaan aurinko näyttäytyi pilvien lomasta ja tuuli oli edelleen kovaa, tallin vetäjä tuli hakemaan meidän hotellilta ja matkasimme parin mailin päässä olevalle tallille. Hieman taustoja meiltä kyselyään hän jakoi meille hevoset. Itse sain Buster nimisen ison ruunan ja Anu sai pienen tamman nimeltään Katie. Katien rotua emme saaneet selville, mutta Buster oli rodultaan hunter, mistä alla pieni tietoisuus.

"Englannissa hunterit jaotellaan koon ja kantokyvyn mukaan. Kevyen hunterin on pystyttävä kantamaan 79-kiloisen ratsastajan, keskiraskaan luokan hunterin puolestaan 88 kiloa ja erityiset "heavyweight"-hunterit pystyvät kantamaan yli 95-kiloista ratsastajaa. Oma luokkansa on myös ns. Lady's Hunter tai

Sidesaddle Hunter, jolloin hunterilla ratsastetaan naistensatulassa."

Tutustuimme hevosiin tallin ratsastuskentällä kaikissa askellajeissa, minkä jälkeen lähdimme liikkeelle oppaamme Sabrinan kanssa. Koska hänellä oli allaan nuori koulutuksessa oleva hevonen, päädyin Busterin kanssa keulille.

Matkamme suuntasi Westportin vieressä kohoavan Croagh Patrickin rinteille. Isompia ja pienempiä teitä pitkin matkasimme askellajeina käynti ja ravi. Miellyttävintä oli huomata, että hevoset olivat tottuneet henkilöautoihin, rekkoihin ja traktoreihin. Ainoastaan lehmät ja mullikat aiheuttivat välillä ihmetystä.

Positiivista oli se, miten ystävällisesti paikalliset suhtautuivat ratsukoihin. Moni pysähtyi tai ainakin mateli hitaasti ohi. Mitään kiihdytyksiä tai torven tööttäyksiä ei ollut, mitä Suomessa monesti autoilijoilta tapaa.

Irlannin vaihteleva ilma yllätti meidät, kun olimme vuoren rinteellä. Ensimmäinen sadekuuro kasteli meitä vain hieman, mutta seuraava olikin sitten myrskyn luokkaa.

Avoimella nummella alkoi tuulla niin kovaa (tuuli oli muutenkin kovaa, mutta nyt se yltyi oikein hirmuiseksi) että sade tuli vaakasuoraan ja iskeytyessään paljaalle iholle tuntui kuin neulat olisivat pistelleet. Buster suhtautui tilanteeseen tyynen rauhallisesti pysähtymällä paikalleen ja kääntämällä takamuksensa tuuleen. Anun Katie ja Sabrinan hevonen eivät pitäneet ollenkaan tilanteesta, joten he laskeutuivat satulasta ja suojautuivat tuulelta hevosten taakse. Ensimmäinen puuska kesti viitisen minuuttia, jonka jälkeistä "tyynempää hetkeä" hyödyntäen pääsimme kävelemään läheisen puuryhmän suojiin, minkä jaoimme muutaman meitä suurin silmin katsovien lampaiden kanssa. Kaiken kaikkiaan myrsky kesti 10-15 min, minkä jälkeen taivas oli taas kirkas ja aurinko paistoi.

Eri askellajeja vaihdellen nousimme Croagh Patrickin yli ja aloitimme laskeutumisen alas meren rantaan. Maisemat olivat kauniin - nummea, puroja, lampaita, erilaisia kasveja ja lintuja. Myös muutaman vaeltajan näimme myös, sillä käyttämämme reitti oli suosittu vaellusreitti..

Sabrina osoitti meille myös rannan, mitä kohti suuntasimme. Alas laskeuduttuamme oli nimittäin laskuvesi, joten pääsimme pienen kivikko pätkät jälkeen hietikolle. Ravipätkien ja ohjeistuksen jälkeen Sabrina kehotti meidät laukkaamaan. Aluksi otimme lyhyitä pätkiä hallittua laukkaa, mutta joka kerran jälkeen pitensimme matkaa ja nopeutta hieman. Hieno tunne oli, kun kovassakin laukassa hevonen pysyi hyvin käsissä ja tämä antoi myös hieman ensimmäistä seuraavan päivän rantaratsastukselle.

Lauantai oli hieman parempi ilma kuin perjantaina ja mikä tärkeintä tuuli oli myös tyyntynyt hieman, mikä varmisti ratsastusretkemme laskuveden paljastamille hiekkarannoille.

Ratsastimme ensin pitkin kivikkorantaa. Tuuli tuiversi korvissa ja vaahtopääaallot iskivät rantaan. Hieman lämmiteltyämme hevosia laukkasimme hevosilla vesirajaa pitkin.

Wow sitä tunnetta kun hevoset lähtivät liikkeelle kunnan neliä. Anun Katie ja Sabrinan ruuna ottivat johdon pienempinä ja nopeampina, mutta emme Busterin kanssa paljon hävinneet.

Käynti ja ravi jaksojen välissä otimme pitkiä vauhdikkaita laukkapätkiä. Vaikka menimmekin todella lujaa, lopussa niin lujaa kuin hevosista vain lähti, niin hienointa oli kuitenkin tunne, että hevonen oli koko ajan hallittavissa. Kukaan ei ryittänyt ryöstää taikka pukitella.

Lopussa, kun olimme palaamassa kuljetusauton luokse, olimme päätyä myös uimasille. Laskuvesi kestää vain tietyn aikaa ja Sabrina sanoikin, että pitää olla varovainen ettei jää nousevan veden

saartamaksi. Uoma, missä siitä aikaisemmin yli mennessämme oli ollut ihan kahluu korkeudessa, oli nyt syventynyt sen verran että iso Buster kastui mahaansa myöten ja Anulla ja Sabrinalla kastuivat kengät ja hieman housuja. Tämä ei kuitenkaan haitannut, sillä aurinko ja tuuli kuivattivat vaatteet taas.

Kokemuksena ratsastusretki Westportissa oli mitä mahtavin. Suomessa vain harvoissa paikoissa pääsee kokeilemaan hiekkarannalla nelistämistä taikka vuoren/kukkulan rinteitä pitkin nousemista.

Englanninkielisissä maissa ratsastettaessa tärkeimmät sanat mitkä tulee osata, vasemman ja oikean erottamisen lisäksi, ovat:

Stop - seis
Hold – pidättää, odottaa
Walk - käynti
Trot - ravi
Canter – lyhyt laukka
Gallop – reippaampi (kiito)laukka

Hyvä olisi myös muistaa varustetermejä kuten
Saddle - satula
Strap tai stirrup leather – jalustin hihna
Stirrup - jalustin
Bridle - suitset
Helmet - kypärä

Hotellimme internetsivut:

<http://www.westportwoodshotel.com/equestrian-holidays-ireland>

T: Heidi

Ja sitten ei kun kesä käyntiin, ensimmäiset paarmat ovatkin jo käyneet näyttäytymässä ja grillikin saatu lämpöiseksi pari kertaa.

Terveisin

www.perriertalli.fi

